

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/337/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215699
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215699.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa: Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/119/2012-128 zo dňa 02.06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ podal na Okresný súd Lučenec žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec pod spisovými značkami 10C/119/2012, 10C/118/2012, 10C/128/2012 a 10C/142/2012. Uznesením sp. zn. 10C/119/2012-23 zo dňa 05. 09. 2013 okresný súd z dôvodu hospodárnosti konania rozhodol o spojení predmetných konaní do jedného konania podľa ust. § 112 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte OSP) na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 10C/119/2012; uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 09. 2013. Navrhovateľ si v žalobách spojených predmetným uznesením do konania vedeného ďalej pod sp. zn. 10C/119/2012 uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z., čo odôvodnil tým, že postupom podľa ust. § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie. Po podaní žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od ich doručenia, pričom exekučnými titulmi sú vykonateľné rozhodnutia rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa tvrdenia navrhovateľa po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Uvedeným postupom exekučného súdu vznikla navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia majetková škoda v celkovej výške 500 € a nemajetková ujma v celkovej výške 1 917,76 €.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučnými spismi sp. zn. 12Er/665/2011, 6Er/932/2010, 14Er/604/2011 a 14Er/704/2011 a zistil, že v každom jednom prípade je exekučným titulom rozsudok Stáleho

rozhodcovského súdu. Exekučné konanie vedené pod č. k. 12Er/665/2011 začalo dňa 28.06.2011, súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 19.08.2011. Okresný súd Lučenec poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 24.08.2011, teda v lehote 15 dní. Uznesením č. k. 12Er/665/2011-13 zo dňa 08.12.2011 exekučný súd exekúciu zastavil. Exekučné konanie vedené pod č. k. 6Er/932/2010 začalo dňa 21.07.2010, súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.09.2010. Okresný súd Lučenec poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 06.10.2010, teda v lehote 15 dní. Uznesením č. k. 6Er/932/2010-14 zo dňa 11.03.2011 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Exekučné konanie vedené pod č. k. 14Er/604/2011 začalo dňa 24.05.2011, súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03.08.2011. Exekučný súd výzvou zo dňa 09.08.2011 vyzval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora na predloženie rozhodcovskej zmluvy / doložky. Požadovaná rozhodcovská doložka bola súdu predložená 08.09.2011. Následne exekučný súd prostredníctvom súdneho exekútora vyzval oprávneného na opravu návrhu na vykonanie exekúcie. Opravený návrh na vykonanie exekúcie bol exekučnému súdu predložený dňa 21.09.2011. Okresný súd Lučenec poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 27.09.2011. Uznesením č. k. 14Er/604/2011-31 zo dňa 27.12.2011 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Exekučné konanie vedené pod č. k. 14Er/704/2011 začalo dňa 21.07.2011, súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.09.2011. Exekučný súd výzvou zo dňa 19.09.2011 vyzval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora na predloženie rozhodcovskej zmluvy / doložky. Požadovaná rozhodcovská doložka bola súdu predložená 12.10.2011. Okresný súd Lučenec poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 13.10.2011. Uznesením č. k. 14Er/704/2011-22 zo dňa 27.12.2011 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vo vzťahu k navrhovateľom tvrdným prietahom v uvedených exekučných konaniach uviedol, že exekučné konanie ako samostatná fáza civilného procesu je upravená v Exekučnom poriadku. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel upravených v Exekučnom poriadku, avšak štát zodpovedá za škodu len ak je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti nedošlo by ku škode. Nesprávny úradný postup musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že samotné nedodržanie lehoty stanovenej v Exekučnom poriadku neznamena automaticky prietahy v konaní. Exekučnými titulom bol v každom z vyššie uvedených exekučných konaní rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Súd musel preskúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul. V predmetných exekučných konaniach objektívne posudzoval zákonnosť exekúcie, musel skúmať či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Skúmanie rozhodcovského rozsudku si vyžadovalo osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania bola primeraná náročnosti vecí. Zároveň okresný súd poukázal na to, že exekučný súd v exekučnom konaní sp. zn. 14Er/704/2011 a sp. zn. 14Er/604/2011 vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora na predloženie rozhodcovskej zmluvy / doložky, nakoľko exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný na základe toho, že povinný neplnil podmienky dohodnuté v predmetnej úverovej zmluve. Namietané prietahy spôsobil vždy sám žalobca, pričom súd čakal na predloženie požadovaných zmlúv / doložiek. Taktiež dal okresný súd do pozornosti to, že v exekučnom konaní sp. zn. 6Er/932/2010 a sp. zn. 12Er/665/2011 vydal súd poverenie v lehote 15 dní. V exekučnom konaní sp. zn. 14Er/704/2011 a sp. zn. 14Er/604/2011 lehota na vydanie poverenia neexistovala. V uvedenej súvislosti okresný súd považoval za potrebné uviesť, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky.

V nadväznosti na uvedené okresný súd konštatoval, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia určená na posúdenie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je lehota procesná, pričom vyjadruje ideálnu predstavu zákonodarcu o dobe potrebnej na to, aby sa takýto úkon mohol urobiť. Z tohto aspektu má táto lehota poriadkový charakter. Uvedené možno vyvodit' z toho, že Exekučný poriadok neustanovuje sankciu za jej nedodržanie. Navyše uvedená 15-dňová lehota sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ak súd nepoverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, 15 dňová lehota neplatí. Nie je možné ani logicky predpokladať, že by bol zámer zákonodarcu určiť 15 dňovú lehotu i na zamietnutie žiadosti

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej poukázal na to, že je toho názoru, že pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová "rozhodnutí rozhodcovských súdov", predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Z uvedeného je zrejmé, že 15-dňová lehota v danom prípade taktiež neexistovala.

Na základe uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal existenciu predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ďalej dodal, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení, alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v danom prípade splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní.

Na základe vykonaných dôkazov okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že v predmetných exekučných konaniach došlo k zbytočným prieťahom, t. j. nepreukázal základný predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, rovnako ako nepreukázal splnenie ďalších podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., preto okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 02. 07. 2014 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol podľa navrhovateľa postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa a ak tak spravil, odňal navrhovateľovi právo konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak podľa navrhovateľa preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Konečné meritórne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, proti ktorému legálne pripustil odvolanie, na základe čoho nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že meritórne rozhodnutie súdu je predčasné.

K uplatnenej škode navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, pričom ju opisuje ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), odignoroval však všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde), preto je v tejto časti podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, pričom zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostal odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru navrhovateľa zrejmé akou úvahou dospel okresný súd k presvedčeniu o tom, že navrhovateľovi škoda nevznikla. Rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Okresný súd bol podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný t. j. jeho argumenty nepodporili príslušný záver, na základe ktorého návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj rozdielny skutkový základ.

Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí ani s tým, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a boli by časom pretransformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť podľa navrhovateľa zaťažovaný plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, pretože za tieto náklady dlžník nemôže niesť zodpovednosť.

V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Uviedol, že okresný súd v súvislosti s majetkovou ujmom analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydal za odôvodnenie svojho rozhodnutia. S takýmto odôvodnením však nesúhlasí. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 10C/119/2012 zo dňa 02. 06. 2014 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolacie dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní nekorešponujú s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu vytýka, že v rovnakom rozhodnutí rozhodol o prerušení konania a aj o samotnom predmete konania, v dôsledku čoho podľa navrhovateľa nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o prerušení konania, odvolací súd uvádza, že z obsahu odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu jednoznačne vyplýva, že okresný súd týmto rozsudkom nerozhodoval zároveň aj o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania a teda táto odvolacia námietka je neopodstatnená. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ ako dôvod na zrušenie nariadeného pojednávania uviedol, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd,

keďže nesúhlasí s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici nevyhlásil všetkých sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodnutia predmetnej právnej veci.; žiadne iné dôvody na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania neuviedol, preto okresný súd správne - z tých istých dôvodov z akých v podstate zamietol návrh na prerušenie konania, nepristúpil ani k zrušeniu nariadeného pojednávania. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie danej veci je potrebné z prejednávania a rozhodovania veci vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 43NcC/263/2012 zo dňa 10. 10. 2012 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/119/2012 vylúčil JUDr. Renátu Šulajovú, uznesením č. k. 43NcC/259/2012 zo dňa 10. 10. 2012 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/118/2012 vylúčil JUDr. Miroslava Račka, uznesením č. k. 16NcC/109/2012 zo dňa 11. 10. 2012 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/128/2012 vylúčil JUDr. Miroslava Račka a uznesením č. k. 17NcC/450/2012 zo dňa 18. 10. 2012 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/142/2012 vylúčil JUDr. Máriu Cifrovú. Z uvedeného je zrejmé, že z prejednávania a rozhodovania žiadnej z vecí spojených uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10C/119/2012-23 zo dňa 05. 09. 2013 na spoločné konanie vedené ďalej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/119/2012 nebola vylúčená JUDr. Katarína Červenková, ktorá vydala odvolaním napadnutý rozsudok. Okresný súd Lučenec rešpektoval teda vyššie uvedené uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, keď veci vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/119/2012, sp. zn. 10C/118/2012, sp. zn. 10C/128/2012 a sp. zn. 10C/142/2012 boli pridelené náhodným výberom spomedzi ostatných nevyhlásených sudcov sudkyňi JUDr. Kataríne Červenkovej, čo znamená, že odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca je rovnako ako odvolacia námietka, že okresný súd navrhovateľovi odňal možnosť konať pred súdom, neopodstatnená.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov preskúmať rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Napriek tomu navrhovateľ v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní uvádza, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), pričom súd úplne podľa navrhovateľa odignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v súvislosti so správou informačného systému, v súvislosti s administratívnym spracovaním textov urgencií, v súvislosti s vyhotovením urgencií, poštovnými a telekomunikačnými výdavkami, preto je podľa názoru navrhovateľa v tejto časti rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu ani výšku škody neskúmal, berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejmé v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne. Naopak v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, okresnému súdu vytkol, že skúmal škodu len čiastočne a nezaoberal sa výškou škody v celom uplatnenom rozsahu. Takéto odvolacie námietky navrhovateľa nekorešpondujú s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení nároku

vychádzal aj z príslušného exekučného spisu, ktorý s danou vecou súvisí. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Jeho odvolanie je paušálne, má všeobecný charakter a z jeho obsahu nevyplýva žiadna právne podkutá argumentácia viažúca sa ku konkrétnej veci, zodpovedajúca konkrétnemu obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu v odvolaní vytkol, že svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol iný skutkový dej a teda aj iný skutkový základ, odvolací súd uvádza, že okresný súd v určitej časti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku popísal skutočnosti, ktoré zistil z pripojených spisov sp. zn. 12Er/665/2011, sp. zn. 6Er/932/2010, sp. zn. 14Er/604/2011 a sp. zn. 14Er/704/2011, čo však neznamená, že z uvedeného možno vyvodíť záver, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil rovnako ako iné rozhodnutia, týkajúce sa tých istých účastníkov konania, len s iným skutkovým základom, keď je z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu zrejmé, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby. Rovnako ako uvedená odvolacia námietka navrhovateľa neobstojí ani argumentácia navrhovateľa tiež obsiahnutá v odvolaní, že okresný súd nesprávne ustálil, že náklady na správu pohľadávky zapríčinil dlžník (povinný) s tým, že ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a časom by boli pretransformované do trov exekúcie, pretože okresný súd neprijal záver, že náklady na správu pohľadávky by mal znášať dlžník (povinný), pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12Er/665/2011 a sp. zn. 6Er/932/2010 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie v 15-dňovej lehote a v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 14Er/604/2011 a sp. zn. 14Er/704/2011 poverenie na vykonanie exekúcie nebolo vydané v 15-dňovej lehote z dôvodov na strane navrhovateľa (oprávneného).

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.